

PLA ^ JEREMIJIN

GLAVA 1

Kako sedi sam, posta kao udovica, grad koji be{e pun naroda! Velik me | u narodima, glava me | u zemljama potpade pod danak!

1:2 Jednako pla~e no}u, i suze su mu na obrazi-
ma, nema nikoga od svih koji ga ljubljahu da ga
pote{i; svi ga prijatelji njegovi izneveri{e, posta{e
mu neprijatelji.

1:3 Iseli se Juda od muke i ljutog ropstva; sedi
me | u narodima, ne nalazi mir; svi koji ga goni{e
stigo{e ga u tesnacu.

1:4 Putevi sionski tu`e, jer niko ne ide na pra-
znik; sva su vrata njegova pusta, sve{tenici njegovi
uzdi{u, devojke su njegove `alosne, i sam je jadan.

1:5 Protivnici njegovi posta{e glava, neprijatelji-
ma je njegovim dobro; jer ga Gospod ucveli za
mno{tvo bezakonja njegovog; deca njegova idu u
ropstvo pred neprijateljem.

1:6 I otide od k}eri sionske sva slava njena; kne-
zovi su njeni kao jeleni koji ne nalaze pa{e; idu ne-
mo}ni pred onim koji ih goni.

1:7 Opominje se Jerusolim u mucu svojoj i u ja-
du svom svih milina {to je imao od starine, kad pa-
da narod njegov od ruke neprijateljeve, a nikoga
nema da mu pomogne; neprijatelji gledaju ga i
smeju se prestanku njegovom.

1:8 Te{ko sagre{i Jerusolim, zato posta kao ne-i-
sta `ena; svi koji su ga po{tovali preziru ga, jer vi-
de{e golotinju njegovu; a on uzdi{e, i okre}e se na-
trag.

1:9 Ne-istota mu be{e na skutovima; nije mislio
na kraj svoj; pao je za ~udo, a nema nikoga da ga

pote{i. Pogledaj, Gospode, muku moju, jer se ne-
prijatelj poneo.

1:10 Neprijatelj pose`e rukom na sve drage stva-
ri njegove, i on gleda kako narodi ulaze u svetinju
njegovu, za koje si zapovedio da ne dolaze na sa-
bor Tvoj.

1:11 Sav narod njegov uzdi{e tra`e}i hleba, daju
dragocene stvari svoje za jelo da okrepe du{u. Po-
gledaj, Gospode, i vidi kako sam poni{ten.

1:12 Zar vam nije stalo, svi koji prolazite ovu-
da? Pogledajte i vidite, ima li bola kakav je moj,
koji je meni dopao, kojim me ucveli Gospod u dan
`estokog gneva svog.

1:13 S visine pusti oganj u kosti moje, koji ih
osvoji; razape mre`u nogama mojim, obori me na-
uznako, pusto{i me, te po vas dan tu`im.

1:14 Svezan je rukom njegovom jaram od greha
mojih, usukani su i do|o{e mi na vrat; obori silu
moju; predade me Gospod u ruke, iz kojih se ne
mogu podignuti.

1:15 Polazi Gospod sve junake moje usred me-
ne, sazva na me sabor da potre mladi}e moje; kao
gro`|e u kaci izgazi Gospod devojku, k}er Judinu.

1:16 Zato ja pla~em, o~i moje, o~i moje liju su-
ze, jer je daleko od mene ute{itelj, koji bi ukrepio
du{u moju; sinovi moji propado{e, jer nadvlada ne-
prijatelj.

1:17 Sion {iri ruke svoje, nema nikoga da ga te-
{i; Gospod zapovedi za Jakova, te ga opkoli{e ne-
prijatelji; Jerusolim posta me | u njima kao ne-ista
`ena.

1:18 Pravedan je Gospod, jer se suprotih zapo-
vesti Njegovoj; ~ujte, svi narodi, i vidite bol moj;
devojke moje i mladi}i moji otido{e u ropstvo.

1:19 Zvah prijatelje svoje, oni me prevari{e; sve{tenici moji i stare{ine moje pomre{e u gradu tra`e}i hrane da okrepe du{u svoju.

1:20 Pogledaj, Gospode, jer mi je tuga, utroba mi se uskolebala, srce se moje prevr}e u meni, jer se mnogo suprotih; napolju u~ini me sirotim ma~, a kod ku}e sama smrt.

1:21 ^uju gde uzdi{em, ali nema nikoga da me pote{i; svi neprijatelji moji ~u{e za nesre}u moju i raduju se {to si to u~inio; dove{e}e{ dan koji si oglasio, te }e oni biti kao ja.

1:22 Neka iza|e preda te sva zlo}a njihova, i u~ini kao {to si u~inio meni za sve grehe moje; jer je mnogo uzdaha mojih i srce je moje `alosno.

GLAVA 2

Kako obastre Gospod oblakom u gnevu svom k}er sionsku! Svr`e s neba na zemlju slavu Izrailjevu, i ne opomenu se podno`ja nogu svojih u dan gneva svog!

2:2 Gospod potre nemilice sve stanove Jakovljeve, razvali u gnevu svom gradove k}eri Judine, i na zemlju obori, oskvrni carstvo i knezove njegove.

2:3 Odbi u `estokom gnevu sav rog Izrailju, obrati natrag desnicu svoju od neprijatelja, i raspali se na Jakova kao oganj plameni, koji pro`dire sve oko sebe.

2:4 Nate`e luk svoj kao neprijatelj, podi`e desnicu svoju kao protivnik, i pobi sve {to be{e drago o~ima; na {ator k}eri sionske prosu kao oganj gnev svoj.

2:5 Gospod posta kao neprijatelj; potre Izrailja, potre sve dvore njegove, raskopa sve gradove njegove, i umno`i k}eri Judinoj `alost i jad.

2:6 Razvali mu ogradu kao vrtu; potre mesto sastancima njegovim; Gospod vr`e u zaborav na Sionu praznike i subotu, i u `estini gneva svog odbaci cara i sve{tenika.

2:7 Odbaci Gospod oltar svoj, omrze na svetinju svoju, predade u ruke neprijateljima zidove dvora sionskih; stade ih vika u domu Gospodnjem kao na praznik.

2:8 Gospod naumi da raskopa zid k}eri sionske, raste`e u`e, i ne odvrati ruke svoje da ne zatre, i ojadi opkop i zid, iznemogo{e skupa.

2:9 Utonu{e u zemlju vrata njena, polomi i potre prevornice njene; car njen i knezovi njeni me|u narodima su; zakona nema, i proroci njeni ne dobi}aju utvare od Gospoda.

2:10 Stare{ine k}eri sionske sede na zemlji i }ute, posule su prahom glavu i pripasale kostret; oborile su k zemlji glave svoje devojke jerusalimske.

2:11 I{~ile{e mi o~i od suza, utroba se moja uskolebala, prosipa se na zemlju jetra moja od pogibli k}eri naroda mog, jer deca i koja sisaju obamiru na ulicama gradskim.

2:12 Govore materama svojim: Gde je `ito i vino? Obamiru kao ranjenici na ulicama gradskim, i ispu{taju du{u svoju u naru~ju matera svojih.

2:13 Koga }u ti uzeti za svedoka? S ~im }u te izjedna~iti, k}eri jerusalimska? Kakvu }u ti priliku na}i, da te ute{im, devojko, k}eri sionska? Jer je nesre}a tvoja velika kao more, ko }e te isceliti?

2:14 Proroci tvoji prorokova{e ti la`i i bezumlje, i ne otkriva{e bezakonja tvog da bi odvrtili ropstvo tvoje; nego ti kaziva{e utvare la`ne i koje }e te prognati.

2:15 Pljeskaju rukama nad tobom svi koji prolaze, zvi`de i ma{u glavom za k}erju jerusalimskom: To li je grad, za koji govorahu da je prava lepota, radost svoj zemlji?

2:16 Razvaljuju usta na te svi neprijatelji tvoji, zvi`de i {krgu}u zubima govore{i: Pro`dresmo; ovo je doista dan koji ~ekasmo; do~ekasmo, vide-smo.

2:17 U~ini Gospod {ta naumi, ispuni re~ svoju, koju kaza odavna; razori nemilice i razveseli tobom neprijatelja, podi`e rog protivnicima tvojim.

2:18 Vi~e srce njihovo ka Gospodu: Zide k}eri sionske, prolivaj potokom suze dan i no}, ne daj sebi mira, i zenica oka tvog da ne staje.

2:19 Ustani, vi~i obno}, u po~etku stra`e, prolivaj srce svoje kao vodu pred Gospodom, podi`i k Njemu ruke svoje za du{u dece svoje koja obamiru od gladi na uglovima svojih ulica.

2:20 Pogledaj, Gospode, i vidi, kome si ovako u~inio. Eda li `ene jedu porod svoj, decu koju nose u naru~ju? Eda li se ubija u svetinji Gospodnjoj sve{tenik i prorok?

2:21 Le`e na zemlji po ulicama deca i starci, devojke moje i mladi}i moji pado{e od ma-a, pobio si ih u dan gneva svog i poklao ne `ale}i.

2:22 Sazvao si kao na praznik strahote moje od svuda, i u dan gneva Gospodnjeg niko ne ute~e niti osta. Koje na ruku nosih i othranih, njih mi neprijatelj moj pobi.

GLAVA 3

Ja sam ~ovek koji videh muku od pruta gneva Njegovog.

3:2 Odvede me i opravi me u tamu, a ne na vide-lo.

3:3 Samo se na me obra}a, obra}a ruku svoju po vas dan.

3:4 U~ini, te mi ostare telo i ko`a, potre kosti moje.

3:5 Zazida me, i opto~i me `u~ju i mukom.

3:6 Posadi me u tamu kao umrle odavna.

3:7 Ogradi me da ne iza|em, i metnu na me te{-ke okove.

3:8 Kad vi~em i vapim, odbija molitvu moju.

3:9 Zagradi puteve moje tesanim kamenom, i prevrati staze moje.

3:10 Posta mi kao medved u zasedi, kao lav u potaji.

3:11 Pomete puteve moje, i razdre me, i uni{ti me.

3:12 Nate`e luk svoj, i metnu me streli za bele-gu.

3:13 Ustrelili me u bubrege strelama iz tula svog.

3:14 Postah podsmeh svemu narodu svom i pesma njihova po vas dan.

3:15 Nasiti me gor~inom, opoji me pelenom.

3:16 Polomi mi zube kamenjem, uvali me u pe-peo.

3:17 Udaljio si du{u moju od mira, zaboravih dobro.

3:18 I rekoh: Propade sila moja i nadanje moje od Gospoda.

3:19 Opomeni se muke moje i jada mog, pelena i `u-i.

3:20 Du{a se moja opominje bez prestanka, i po-ni{tila se u meni.

3:21 Ali ovo napominjem srcu svom, te se na-dam:

3:22 Milost je Gospodnja {to ne izgibosmo sa-svim, jer milosr|a Njegovog nije nestalo.

3:23 Ponavlja se svako jutro; velika je vera tvo-ja.

3:24 Gospod je deo moj, govori du{a moja; zato }u se u Njega uzdati.

3:25 Dobar je Gospod onima koji ga ~ekaju, du-}i, koja ga tra`i.

3:26 Dobro je mirno ~ekati spasenje Gospodnje.

3:27 Dobro je ~oveku nositi jaram za mladosti svoje.

3:28 Sam }e sedeti i }utati, jer Bog metnu breme na nj.

3:29 Metnu}e usta svoja u prah, eda bi bilo na-danja.

3:30 Podmetnu}e obraz svoj onome koji ga bije, bi}e sit sramote.

3:31 Jer Gospod ne odbacuje za svagda.

3:32 Jer ako i ucveli, opet }e se i smilovati radi mno{tva milosti svoje.

3:33 Jer ne mu~i iz srca svog ni cveli sinove ~o-ve~je.

3:34 Kad gaze nogama sve su `nje na zemlji,

3:35 Kad izvr}u pravicu ~oveku pred Vi{njim,

3:36 Kad ~ine krivo ~oveku u parnici njegovoj, ne vidi li Gospod?

3:37 Ko je rekao {to i zbito se, a Gospod da nije zapovedio?

3:38 Ne dolaze li i zla i dobra iz usta Vi{njeg?

3:39 Za{to se tu`i ~ovek `iv, ~ovek na kar za grehe svoje?

3:40 Pretra`imo i razgledajmo pute svoje, i po-vratimo se ka Gospodu.

3:41 Podignimo srce svoje i ruke k Bogu na ne-besima.

3:42 Zgre{ismo i nepokorni bismo; Ti ne pra{-ta{.

3:43 Obastro si se gnevom, i goni{ nas, ubija{ i ne `ali{.

3:44 Obastro si si se oblakom da ne prodre moli-tva.

3:45 Na-inio si od nas smetli{te i odmet usred tih naroda.

3:46 Razvaljuju usta svoja na nas svi neprijatelji na{i.

3:47 Strah i jama zadesi nas, pusto{enje i zatira-nje.

3:48 Potoci teku iz o-iju mojih radi pogibli k}eri naroda mog.

3:49 O-i moje liju suze bez prestanka, jer nema odmora,

3:50 Dokle Gospod ne pogleda i ne vidi s neba.

3:51 Oko moje mu-i mi du{u radi svih k}eri gra-da mog.

3:52 Teraju me jednako kao pticu neprijatelji moji niza{ta.

3:53 Svali{e u jamu `ivot moj i nabaca{e kame-nje na me.

3:54 Do|e mi voda svrh glave; rekoh: Pogiboh!

3:55 Prizivah ime Tvoje, Gospode, iz jame naj-dublje.

3:56 Ti ~u glas moj; ne zatiskuj uha svog od uzdisanja mog, od vike moje.

3:57 Pristupao si kad Te prizivah, i govorio si: Ne boj se.

3:58 Raspravljao si, Gospode, parbu du{e moje, i izbavljao si `ivot moj.

3:59 Vidi{, Gospode, nepravdu koja mi se ~ini; raspravi parbu moju.

3:60 Vidi{ svu osvetu njihovu, sve {to mi misle.

3:61 ^uje{ rug njihov, Gospode, sve {to mi mi-sle,

3:62 [ta govore oni koji ustaju na me i {ta nami-}ljaju protiv mene po vas dan.

3:63 Vidi, kad sedaju i kad ustaju, ja sam im pe-sma.

3:64 Plati im, Gospode, po delima ruku njih-ovih.

3:65 Podaj im uporno srce, prokletstvo svoje.

3:66 Goni ih gnevom, i istrebi ih ispod nebesa Gospodnjih.

GLAVA 4

Kako potamne zlato, promeni se ~isto zlato? Kamenje je od svetinje razmetnuto po uglo-vima svih ulica.

4:2 Dragi sinovi sionski, cenjeni kao naj~istije zlato, kako se cene zemljani sudovi, kao delo ruku lon~arevih!

4:3 I zveri isti~u sise svoje i doje mlad svoju, a k}i naroda mog posta nemilostiva kao noj u pusti-nji.

4:4 Jezik detetu koje sisa prionu za grlo od `e|i; deca i{tu hleba, a nema nikoga da im lomi.

4:5 Koji je|ahu poslastice, ginu na ulicama; koji odrasto{e u skerletu, valjaju se po bunji{tu.

4:6 I kar koji dopade k}eri naroda mog ve}i je od propasti koja dopade Sodomu, koji se zatre u ~asu i ruke se ne zabavi{e oko njega.

4:7 Nazireji njeni behu ~istiji od snega, belji od mleka; telo im be{e crvenije od dragog kamenja, glatki kao safir.

4:8 A sada im je lice crnje od uglja, ne poznaju se na ulicama; ko`a im se prilepila za kosti, osu{ila se kao drvo.

4:9 Bolje bi onima koji su pobijeni ma~em nego onima koji mru od gladi, koji izdi{u ubijeni od ne-sta{ice roda zemaljskog.

4:10 Svojim rukama `ene `alostive kuva{e decu svoju, ona im bi{e hrana u pogibli k}eri naroda mog.

4:11 Navr{i Gospod gnev svoj, izli `estoki gnev svoj, i raspali oganj na Sionu, koji mu pro`dre te-melje.

4:12 Ne bi verovali carevi zemaljski i svi stano-vnici po vasiljenoj da }e neprijatelj i protivnik u}i na vrata jerusalimska.

4:13 Ali bi za grehe proroka njegovih i za beza-konja sve{tenika njegovih, koji prolivahu krv prav-edni~ku usred njega.

4:14 Lutahu kao slepci po ulicama, kaljahu se krvlju, koje ne mogahu da se ne doti-u haljinama svojim.

4:15 Odstupite, ne~isti, vi~u im, odstupite, odstupite, ne dodevajte se ni~ega. I odlaze i skitaju se; i me|u narodima se govori: Ne}e se vi{e staniti.

4:16 Gnev Gospodnji raseja ih, ne}e vi{e pogledati na njih; ne po{tuju sve{tenika, nisu `alostivi na starce.

4:17 Ve} nam o~i i{~ile{e izgledaju}i pomo} za-ludnu; ~ekasmo narod koji ne mo`emo izbaviti.

4:18 Vrebaju nam korake, da ne mo`emo hoditi po ulicama svojim, pribli`i se kraj na{, navr{i{e se dani na{i, do|e kraj na{.

4:19 Koji nas goni{e, behu lak{i od orlova nebeskih, po gorama nas goni{e, u pustinji nam zaseda-{e.

4:20 Disanje nozdrva na{i, pomazanik Gospodnji, za kog govorasmo da }emo `iveti pod senom njegovim me|u narodima, uhvati se u jame njihove.

4:21 Raduj se i veseli se, k}eri edomska, koja `i-vi{ u zemlji Uzu! Do}i }e do tebe ~a{a, opi}e{ se, i otkri}e{ se.

4:22 Svr{i se kar za bezakonje tvoje, k}eri sionska; ne}e te vi{e voditi u ropstvo; pohodi}e tvoje bezakonje, k}eri edomska, otkri}e grehe tvoje.

GLAVA 5

Opomeni se, Gospode, {ta nas zadesi; pogledaj i vidi sramotu na{u.

5:2 Nasledstvo na{e privali se tu|incima, domo-vi na{i inostrancima.

5:3 Postasmo sirote, bez oca, matere na{e kao udovice.

5:4 Svoju vodu pijemo za novce, svoja drva kupujemo.

5:5 Na vratu nam je jaram, i gone nas; umoreni nemamo odmora.

5:6 Pru`amo ruku k Misircima i Asircima, da se nasitimo hleba.

5:7 Oci na{i zgre{i{e, i nema ih, a mi nosimo bezakonja njihova.

5:8 Robovi nam gospodare, nema nikoga da izbavi iz ruku njihovih.

5:9 Sa strahom za `ivot svoj od ma~a u pustinji donosimo sebi hleb.

5:10 Ko`a nam pocrne kao pe} od ljute gladi.

5:11 Sramote `ene na Sionu i devojke po gradovima Judinim.

5:12 Knezove ve{aju svojim rukama, ne po{tuju lice stara~ko.

5:13 Mladi}e uzimaju pod `rvnje, i deca padaju pod drvima.

5:14 Staraca nema vi{e na vratima, ni mladi}a na pevanju.

5:15 Nesta radosti srcu na{em, igra na{a pretvori se u `alost.

5:16 Pade venac s glave na{e; te{ko nama, {to zgre{ismo!

5:17 Stoga je srce na{e `alosno, stoga o~i na{e potamne{e,

5:18 Sa gore Siona, {to opuste, i lisice idu po njoj.

5:19 Ti, Gospode, ostaje{ doveka, presto Tvoj od kolena do kolena.

5:20 Za{to ho}e{ da nas zaboravi{ doveka, da nas ostavi{ zadugo?

5:21 Obrati nas, Gospode, k sebi, i obrati}emo se; ponovi dane na{e kako behu pre.

5:22 Jer eda li }e{ nas sasvim odbaciti i gneviti se na nas veoma?